

Stipendierapport, Ulrika Stahre

Mitt mål med en resa till Athen var att besöka Documenta-utställningen, som denna gång produceras i både Kassel (öppnar 9 juni) och Athen (öppnade 8 april). Jag ville också försöka närma mig en stad vars konstscen måste ha påverkats av en ständigt pågående kris.

Det fick bli en kortare vecka än tänkt, fyra intensiva dagar i Athen med konst från morgon till kväll. Documenta visas på sex större platser i staden och många mindre.

En recension har jag publicerat i Aftonbladet, med närmare analys av utställningen: <http://www.aftonbladet.se/kultur/konst/a/7a9ov/konsten-fargar-av-sig>

Eftersom Documenta visade sig vara en så allomfattande utställning, som tog tag i teman som flyktingsituationen, Athens historia och nutid, så fick det räcka med den.

Det som var intressant för mig som tidigare bott i staden var de stora kontraster som är resultatet av uppgången i ekonomin på 1990-talet: till exempel Benakimuseets annex i södra ytterområdena (som är en påkostad, luftig, galleribox av modernt snitt och även en av Documentas utställningsplatser) var troligen en del av en gentrifieringsprocess som sedan kom av sig. Museet tronar helt ensamt mitt i ett område som fortfarande domineras av industrier och stora lagerbyggnader.

Mitt i staden, vid Exarchia och Arkeologiska museet, sätter Documenta också ner sina konstpålar och exponerar juntatiden och protesterna mot diktaturen. Ändå är den samtida och helt Documenta-fria graffitin och gatukonsten det som är mest anslående.

Där är det som en frizon, där gatuprotester tagit plats sedan 1970-talet och fortfarande gör. När Athen moderniserades inför OS 2004, med tunnelbanebygge och gågator i centrum, hamnade den här delen av staden utanför. Det är tydligt nu när den blir den mest nedgångna av de centrala delarna, och samtidigt med en vitalitet som inte märks några kvarter närmare det som fortfarande är dyra och lyxiga kvarter.

Att spana runt på en utställning som är så utspridd som Documenta i Athen är också att uppmärksamma eventuella protester mot utställningen. Och de finns, i form av klisterlappar med syrliga och fyndiga kommentarer, som "Documenta is the botox of capitalism". Denna gatukonst verkar också gå på samma linje som andra protester i Grekland, nämligen mot Tyskland. Documenta framställs som en sorts konst-kolonialism, vilket det förstås finns en poäng i.

Det var mycket värdefullt för mig att kunna resa till Athen med Publicistklubbens bistånd, snart öppnar Documentas huvudutställning i Kassel och då upplever jag att jag har en grund att stå på.